

PRESSEMEDDELELSE NR. 104/25

Luxembourg den 1. august 2025

Domstolens dom i sag C-600/23 | Royal Football Club Seraing

Fodbold: Domstolen fastslår bl.a. klubbernes og spillernes ret til at opnå en effektiv domstolsprøvelse af voldgiftskendelser afsagt af Tribunal arbitral du sport (Den Internationale Sportsdomstol)

Medlemsstaternes retsinstanser skal kunne foretage en tilbundsgående prøvelse af, hvorvidt disse kendelser er forenelige med de grundlæggende EU-retlige regler

Både inden for fodbold og inden for mange andre sportsgrene er anvendelsen af voldgift i forbindelse med tvister generelt ikke frit accepteret, men pålægges sportsudøverne og klubberne ensidigt af internationale forbund såsom Fédération internationale de football association (det internationale fodboldforbund) (FIFA).

Under disse omstændigheder er det nødvendigt, at anvendelsen af voldgift ikke underminerer de rettigheder og friheder, som de grundlæggende EU-retlige regler sikrer sportsudøvere, klubber og, mere generelt, enhver anden person, der udøver en professionel sportsgren eller en økonomisk aktivitet med tilknytning hertil. Det er grunden til, at Domstolen dags dato har fastslået, at de nationale retsinstanser skal have kompetence til efter anmodning fra borgerne eller endog af egen drift at foretage en tilbundsgående domstolsprøvelse af, hvorvidt voldgiftskendelser, der er blevet afsagt af Tribunal arbitral du sport (Den Internationale Sportsdomstol) (CAS), er forenelige med Unionens ufravigelige retsgrundsætninger.

Hvis en national lovgivning eller et regelsæt hidrørende fra et sportsforbund forhindrer de nationale retsinstanser i at udøve deres beføjelser, har disse retsinstanser desuden pligt til at se bort fra dette regelsæt.

I 2015 indgik en belgisk klub, Royal Football Club Seraing (RFC Seraing), finansieringsaftaler med det maltesiske selskab Doyen Sports, hvori det var fastsat, at en del af de økonomiske rettigheder over visse af klubbens spillere skulle overdrages til dette selskab. Idet FIFA fandt, at denne type aftaler var i strid med det over for tredjemand fastsatte forbud mod at eje økonomiske rettigheder over spillere, pålagde forbundet klubben flere sanktioner, nemlig et forbud mod at registrere nye spillere i flere perioder og en bøde. Disse sanktioner blev stadfæstet af CAS, som er det globale tvistbilæggelsesorgan på sportsområdet, og derefter af Tribunal fédéral (forbundsdomstol, Schweiz).

Idet RFC Seraing bestred, at FIFA's regler var forenelige med EU-retten, anlagde klubben herefter sag ved de belgiske domstole. De realitetsbehandlende retsinstanser fastslog, at den af CAS afsagte kendelse var endelig og retskraftig, og at de derfor ikke kunne foretage en fornyet prøvelse af dette spørgsmål om forenelighed. Cour de cassation (kassationsdomstol, Belgien), ved hvilken sagen verserer, besluttede at forelægge Domstolen præjudicielle spørgsmål. Kassationsdomstolen anmodede nærmere bestemt Domstolen om at oplyse, om det i henhold til EU-retten er tilladt, at de nationale retsinstanser i medfør af princippet om retskraft forhindres i at efterprøve en voldgiftskendelse, der er blevet afsagt af CAS og stadfæstet af Tribunal fédéral (forbundsdomstol, Schweiz), dvs. en ret i et tredjeland, som ikke har mulighed for at forelægge Domstolen præjudicielle spørgsmål.

Domstolen fastslår, at nationale forskrifter, hvorefter retskraften tillægges en sådan rækkevidde, **er i strid med EU-retten**. Anvendelsen af sådanne forskrifter **fratager** nemlig private muligheden for fra medlemsstaternes retsinstanser at opnå **en effektiv domstolsprøvelse** af en sådan voldgiftskendelse.

Konkret minder Domstolen indledningsvis om, at det i princippet er muligt for private at ty til voldgift, men Domstolen tilføjer imidlertid, at såfremt denne voldgift skal gennemføres inden for Unionen, er det nødvendigt at sikre, at den er forenelig med Unionens retslige struktur, og at den overholder Unionens ufravigelige retsgrundsætninger.

Dernæst fastslår Domstolen, at CAS' kendelse i det foreliggende tilfælde blev afsagt i henhold til en voldgiftsmekanisme, der er ensidigt pålagt af et internationalt sportsforbund (FIFA), således som det ofte er tilfældet i sportsrelaterede tvister.

Af denne grund fastslår Domstolen, at for at sikre en effektiv domstolsbeskyttelse af de sportsudøvere, klubber og andre private, der kan være berørt som følge af udøvelsen af en økonomisk aktivitet i forbindelse med sport på Unionens område, **skal** de kendelser, som afsiges af CAS, **kunne gøres til genstand for en effektiv domstolsprøvelse**. Selv om denne prøvelse gyldigt kan begrænses med henblik på at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for voldgift, skal prøvelsen således under alle omstændigheder gøre det muligt for private at opnå en tilbundsgående domstolsprøvelse af **disse kendelsers forenelighed med de principper og bestemmelser, som er omfattet af Unionens ufravigelige retsgrundsætninger**. Desuden skal det være muligt at få anordnet foreløbige forholdsregler og **forelægge Domstolen præjudicielle spørgsmål**.

Endelig skal de berørte private i det tilfælde, hvor der er tale om en tilsidesættelse af konkurrencereglerne eller af en ret til fri bevægelighed, kunne anmode de nævnte retsinstanser om ikke blot at fastslå, at denne tilsidesættelse foreligger, og tilkende erstatning for det tab, som tilsidesættelsen har forvoldt dem, men også om at bringe den adfærd, der udgør tilsidesættelsen, til ophør.

Domstolen fastslår i øvrigt, at en national retsinstans har **pligt til af egen drift at se bort fra enhver national lovgivning eller ethvert regelsæt hidrørende fra et sportsforbund, som er til hinder for en sådan effektiv domstolsbeskyttelse af private**.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse. Denne afgørelse er på tilsvarende måde bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen og eventuelt et resumé af dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3127.

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎(+32) 2 2964106.

De finder [her](#) en video, hvor Den Europæiske Unions Domstol redegør for dommen.

Følg Domstolen online!

